مطالعه نظری جذب متان بر روی نانولوله کربنی تک دیواره (۹۰) آرایش یافته با دیمر نقره – پالادیوم

زهرا کرمی هرستانی*، صابر جمالی حاجیانی

گروه مهندسی برق، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

چکیده: در مقاله حاضر نانولوله کربنی (۹۰۸) آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم و خواص حسگری آن در مجاورت مولکول متان، با استفاده از نظریه تابعی چگالی مورد بررسی قرار گرفته است. جذب مولکول متان بر روی ساختار از نوع فیزیکی و گرماده با انرژی جذب V۳۰۰۳ است. مقدار انرژی جذب حاکی از افزایش قابل توجه جذب مولکول متان بر روی نانولوله آرایش یافته در مقایسه با نانولوله خالص(۸۰۳۵-) میباشد. ساختار پیشنهادی در حالت بدون گاز یک نیمه هادی مغناطیسی آرایش یافته را انرژی جذب حاکی از افزایش قابل توجه جذب مولکول متان بر روی نانولوله آرایش یافته در مقایسه با نانولوله خالص(۸۰۳۵-) میباشد. ساختار پیشنهادی در حالت بدون گاز یک نیمه هادی مغناطیسی دوقطبی با گاف وارونگی اسپین بسیار کوچک برابر با ۱۵۰۳۰- است، از سوی دیگر انرژی جذب متان بر روی ساختار مولی ما گاف وارونگی اسپین بسیار کوچک برابر با ۱۵۰۳۰- است، از سوی دیگر انرژی جذب متان بر روی ماختار مقدار قابل توجه در حدود دو برابر گاف انرژی میباشد. همین امر امکان تزریق حامل به نانولوله در اثر گرمای واکنش و به مقدار قابل آن تغییر هدایت را فراهم میآورد. بنابراین ساختار پیشنهادی، پتانسیل به کارگیری به عنوان حسگر بر مبنای تغییر دمای و اکنش و به مقدار قابل آن تغییر هدایت را فراهم میآورد. بنابراین ساختار پیشنهادی، پتانسیل به کارگیری به عنوان حسگر بر مبنای تغییر دمای واکنش و به دربال آن تغییر رسانایی را دارا میباشد.

واژگان كليدى: نانولولە كربنى، دىمر نقرە-پالاديوم، متان، نظريە تابعى چگالى.

Zahra. Karamihorastani@iau.ac. ir

۱ – مقدمه

با توجه به ذخایر بزرگ متان در سراسر جهان و اثرات زیست محیطی کم آن، این گاز به طور گستردهای به عنوان یک منبع انرژی قابل اعتماد و در دسترس مورد استفاده قرار می گیرد. کاربردهای خانگی و صنعتی این گاز در طول سال های اخیر افزایش چشمگیری داشته است. متان گازی بی رنگ، بدون بو و غیر سمی اما بسیار قابل اشتعال است. این گاز می تواند در هوا مخلوط انفجاری تشکیل دهد. غلظت حد انفجار پایین آن (LEL) مخلوط انفجاری تشکیل دهد. غلظت حد انفجار پایین آن (LEL) بنابراین، نیاز به حسگرهای قابل اعتماد و بسیار حساس برای بنابراین، نیاز به حسگرهای قابل اعتماد و بسیار حساس برای تشخیص متان در غلظت های پایین برای جلوگیری از انفجارهای تصادفی ناشی از نشت، امری ضروری است.

در حال حاضر حسگرهای تجاری متان مبتنی بر اکسیدهای فلزی نیمه هادی ساخته می شوند. این حسگرها با حساسیت بالایی قادر به شناسایی متان هستند ولی غالبا دمای کار بالایی دارند و متعاقبا انرژی زیادی مصرف می کنند. از سروی دیگر با توجه به اینکه متان گازی ا شتعال پذیر ا ست، دمای کار بالای ح سگر می تواند عامل انفجار باشد و از درجه ایمنی حسگر بکاهد[7].

بنابراین لزوم طراحی حسگرهای جدید که در دماهای پایین تری کار کنند هم از لحاظ کاهش مصرف انرژی و هم از جهت افزایش ایمنی امری ضروری است. یکی از روشهای حل این مشکل به کارگیری نانوساختارها میباشد. اخیرا ساختارهای نانو برپایه کربن به یکی از موضوعات داغ در تمامی حوزه ها و همچنین حوزه حسگرهای گاز تبدیل شده است[۷–۳].

نانولوله های کربنی (CNT) به دلیل خواص منحصر به فرد الكتريكي، نسبت سطح به حجم بالا، پايداري حرارتي و استحكام مکانیکی قابل توجه به عنوان ماده حساس به گاز مورد توجه قرار گرفته اند [۸, ۹]. وجود الکترونهای π روی سطح نانولوله احتمال جذب گاز بر روی CNT را افزایش می دهد و منجر به درجاتی از انتقال بار بين گاز و CNT مي شود. اين انتقال بار باعث تغيير رسانایی و مقاومت در CNT می شود که به عنوان پارامتر حسگری قابل تجزیه و تحلیل میباشد. در عین حال نانولولههای کربنی در جذب گازهای نجیب و برخی از مولکول های غیرقطبی مانند متان ضعيف عمل مي كنند. همچنين داراي محدوديت هايي از جمله زمان بازیابی طولانی هستند [۱۰]. برای اصلاح این ضعف ها روش های اصلاحی متعددی پیشنهاد شده است. از جمله این روشها تزيين سطح نانولوله توسط فلزات واسطه ميباشد[١٠, ١١]. مطالعات گذشته نشان مي دهد تزيين سطح نانولوله كربني با فلزاتي مانند Pd ، Ag و Pt باعث بهبود قابل توجه جذب متان بر روى نانولوله کربنی می شود [۴, ۱۲, ۱۳]. در این مقاله از دیمر نقره-پالادیوم برای تزیین سطح نانولوله کربنی (و ۸) استفاده شده است. سپس تاثیر حضور این دیمر در بهبود جذب متان بر روی سطح نانولوله مورد مطالعه قرار گرفته است. محاسبات بر اساس نظریه تابعی چگالی [۱۴] و با استفاده از نرمافزار Quantum Espresso [10] انجام شده است.

۲- روش تحقیق

محاسبات مقاله حاضر با استفاده از بسته نرم افزاری کوانتوم اسپرسو (براساس نظریه تابعی چگالی) انجام شده است. در انجام محاسبات از شبه پتانسیل فوق نرم همراه با تابعی تبادلی – همبستگی با تقریب گرادیان تعمیم یافته (GGA) استفاده شده است[۶۲]. به منظور دقت محاسبات مربوط به انرژی جذب، نیروهای واندروالسی با استفاده از روش DFT-D2 در نظر گرفته شده است[۲۷]. نانولوله کربنی مورد مطالعه در این مقاله از نوع تک دیواره با کایرالیته (۰و۸) میباشد. ابریاخته به کار رفته شامل دو یاخته بسیط (۳۲ اتم کربن) به طول ۸/۸ آنگستروم دارای ۶۴ اتم میباشد. انتخاب دو برابر یاخته بسیط بدین جهت انجام شده است تا بتوان از بر هم کنش گونه های خارجی جذب شده بر روی سطح نانولوله چشم پوشی نمود. برای اطمینان از اینکه کلیه محاسبات بر روی تک نانولوله

منزوی انجام گیرد، طول سلول واحد در دو راستای عرضی (عمود بر محور نانولوله) به اندازه کافی بزرگ (۲۰ آنگستروم) در نظر گرفته شد. انرژی قطع برای کلیه محاسبات ۵۵Ry در نظر گرفته شد. تعداد نقاط K برای انتگرال گیری منطقه اول بریلئون به روش اعداد نقاط K برای انتگرال گیری منطقه اول بریلئون به روش واش مامای انتگرال گیری منطقه اول بریلئون به روش واهلش ساختاری هندسی در هر سه بعد تا وقتی که نیروی وارد بر هر اتم ۲۰۰۱ Ry/Bohr شود ادامه یافت.

انرژی جذب (E_{ads}) از رابطه (۱) بدست می آید: $E_{ads} = E_{tot}(F-Adsorbent) - E_{tot}(Adsorbent) - E_{tot}(F)$ (۱)

که در آن (Adsorbent) انرژی کل ماده جاذب (که ممکن $E_{tot}(Adsorbent)$ است نانولوله کربنی خالص یا آرایش یافته با دیمر باشد) و $E_{tot}(F)$ است نانولوله کربنی خالص یا آرایش یافته با دیمر باشد) و (Fotor) انرژی کل گونه جذب شونده در حالت منزوی است. همچنین (Fotor) انرژی کل ماده جاذب پس از جذب گونه خارجی می باشد. به طور کلی، 0 > Eads نشان دهنده فرآیند جذب به طور خود به خودی و گرماده می باشد.

۳- نتایج و بحث

نتایج ارایه شده در مقاله حاضر به دو بخش کلی تقسیم شده است. در بخش اول، نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره– پالادیوم مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج به دست آمده با نتایج مربوط به نانولوله کربنی خالص مورد مقایسه قرار گرفته است. بخش دوم به جذب متان بر روی نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر پرداخته است و مکانیزم حسگری این ساختار را توضیح داده است.

۳–۱– نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره – پالادیوم

موقعیت بهینه جذب دیمر بر روی نانولوله کربنی در شکل ۱ نشان داده شده است.

مقدار انرژی جذب برابر با eV ۹/۷۰ – میباشد که حاکی از جذب قوی شیمیایی و گرماده دیمر بر روی سطح نانولوله کربنی است. الکترون π عمود بر سطح نانولوله پس از جذب دیمر بر روی سطح، در تشکیل پیوند کوالانسی با پالادیوم شرکت میکند بنابراین در محل جذب، ساختار از هیبریداسیون sp² فاصله می گیرد و به سمت

یژوهش های شیمیایی و نانومواد

شکل ۱: موقعیت بهینه جذب دیمر نقره-پالادیوم بر روی نانولوله کربنی. رنگ زرد و بنفش به ترتیب نشان دهنده پالادیوم و نقره میباشد.

هیبریداسیون sp³ متمایل می شود. همین امر موجب افزایش طول پیوندهای کربن-کربن و کاهش زوایا در محل جذب مطابق شکل شده است.

ساختار نواری و چگالی حالات نانولولهکربنی (۰و ۸) قبل و بعد از جذب دیمر در شکل ۲ نشان داده شده است. نانولوله (۰و ۸) نیمههادی نوع p با گاف مستقیم با مقدار eV ۸/۵۸ در نقطه گاما است. همچنین ساختار فاقد مغناطش میباشد. همانطور که در شکل ۲ نشان داده شده است جذب دیمر بر روی نانولوله موجب ازبین رفتن تبهگنی نوارهای انرژی شده است. با توجه به جذب قوی دیمر بر روی ساختار و از بین رفتن تقارن ساختار این امر مورد انتظار است. محاسبات انتقال بار، حاکی از انتقال بار ضعیف به میزان e ۰/۰۱۴ از نانولوله کربنی به دیمر است که با توجه به تشکیل پیوند کووالانسی بین نانولوله و دیمر و طبیعت اشتراکی این نوع پیوند و همچنین وجود پیوند موثر نقره و پالادیوم مورد انتظار است. نکته حایز اهمیت تغییر نانولوله کربنی خالص از نیمه هادی نوع p غیر مغناطیسی به نیمه هادی مغناطیسی دو قطبی پس از جذب دیمر است. ساختار در کانال اسپینی بالا به صورت نیمه هادی نوع p با گاف انرژی مستقیم ۷۲ ۲۷/۰و در کانال اسپینی پایین به صورت نیمههادی نوع n با گاف انرژی مستقیم eV eV عمل ميكند. گاف انرژي واقعي (گاف وارونگي اسپين) ساختار، مستقيم و برابر با v/۱۵ eV است. همچنین فاصله انرژی فرمی تا لبه نوار ظرفیت و هدایت eV و ۰/۰۲ می باشد. بنابراین با تغییر میزان انرژی فرمی از طریق اعمال ولتاژ مثبت (به صورت ولتاژ گیت) می توان انرژی فرمی را به طور کامل در محدوده بیشینه و

کمینه نوار ظرفیت قرار داد و به این ترتیب جریان کاملا قطبیده ی با اسپین بالا تولید نمود. به طور مشابه با تغییر میزان انرژی فرمی از طریق اعمال ولتاژ گیت منفی و قرار دادن آن در محدوده بیشینه و کمینه نوار هدایت میتوان جریان کاملا قطبیده ی با اسپین پایین ایجاد نمود. بنابراین تنها با اعمال ولتاژ گیت (میدان الکتریکی) منفی و مثبت میتوان قطبش اسپینی جریان را تغییر داد. با توجه به نتایج به دست آمده ساختار پیشنهادی می تواند به عنوان یک گزینه در ساخت اداوات اسپینتی مورد استفاده قرار گیرد.

شکل ۲: ساختار نواری و چگالی حالت های انرژی نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم (رنگ مشکی) و نانولوله خالص (رنگ آبی)

۲-۲- نمودار نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره -

پالادیوم در مجاورت گاز متان

ساختار واهیده نانولوله کربنی (۹۰۸) آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم بعد از جذب متان در شکل ۳ نشان داده شده است. همانطور که در شکل۳ مشاهده می شود مولکول متان از سر نقره بر روی دیمر جذب شده است. این امر به دلیل پیوند قوی پالادیوم با سطح نانولوله میباشد. این در حالی است که نقره پیوند ضعیف با سطح نانولوله میباشد. این در حالی است که نقره پیوند ضعیف متای از سر نقره نسبت به پالادیوم را افزایش می دهد. طول پیوند متان از سر نقره نسبت به پالادیوم را افزایش می دهد. طول پیوند متان از مست که نشان دهنده متاثر شدن ساختار در اثر جذب متان یافته است که نشان دهنده متاثر شدن ساختار در اثر جذب متان است. فاصله مولکول متان تا دیمر در حدود ۳ آنگستروم میباشد

که نشان دهنده پیوند نسبتا ضعیف متان با نانولوله آرایش یافته با دیمر میباشد.

شکل ۳: ساختار هندسی نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم بعد از جذب مولکول متان. . رنگ زرد و بنفش به ترتیب نشان دهنده پالادیوم و نقره میباشد.

محاسبه انرژی جذب بر اساس معادله ۱ نیز موید این مطلب میباشد. انرژی جذب متان در این ساختار برابر ۳۴۰ meV -میباشد که نشاندهنده پیوند فیزیکی و از نوع گرماده میباشد. انرژی جذب به دست آمده با مقادیر گزارش شده در مرجع [۱۹, ۲۰] مبنی در جذب فیزیکی مولکول متان (به دلیل طبیعت پایدار آن) بر روی نانولوله کربنی آرایش یافته با اتمهای نقره و یالادیوم (به صورت تک اتمی) تطبیق دارد. به هر حال مقایسه انرژی جذب در این ساختار با انرژی جذب متان بر روی نانولوله کربنی خالص (۸۰ meV) حاکی از بهبود فرایند جذب در حضور دیمر است. انرژی جذب متان بر روی ساختار پیشنهادی اگرچه در محدوده جذب فيزيكي قرار دارد ولي مقدار قابل قبولي جهت استفاده اين ساختار به منظور آشکارسازی گاز به روش های مبتنی بر تغییر دما دارد. ضمن اینکه انرژی جذب متان بر روی ساختار به گونهای است که بازگشت پذیری حسگر پس از خروج از محیط گاز متان را تضمین می کند. زمان بازیابی حسگر با استفاده از رابطه ۲ قابل محاسبه است. در این رابطه A طبق [۲۲, ۲۲] برابر با 10 s⁻¹ ثابت بولتزمن، T دما برحسب کلوین و E_a سد پتانسیل است K که معمولا با انرژی جذب جایگزین می شود. طبق این رابطه انرژی جذب متان در محدوده مناسب قرار دارد.

$$\tau = A^{-1} \exp(-\frac{E_a}{KT}) \tag{(Y)}$$

محاسبات انتقال بار بين متان و ساختار Dimer/CNT، انتقال

بار ۰/۰۵ از متان به نانولوله را نشان می دهد که با توجه به جذب فیزیکی، قابل پیش بینی می باشد.

ساختار نواری و چگالی حالات نانولوله آرایش یافته با دیمر بعد جذب مولکول متان در شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۴: ساختار نواری و چگالی حالات نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر (رنگ مشکی) ، در حضور مولکول متان (رنگ بنفش)

همانطور که مشاهده می شود جذب متان تاثیر قابل ملاحظهای بر روی ساختار نواری و چگالی حالات نداشته است، لیکن با توجه به کوچکی گاف انرژی و با توجه به اینکه انرژی جذب مقدار قابل توجهی دارد گرمای حاصل از واکنش می تواند منجر به تزریق حامل به نانولوله شده و بدین ترتیب هدایت آن در حضور گاز را تغيير دهد(شكل ۵-الف). اين درحالي است كه جذب مولكول متان بر روى نانولوله آرايش يافته با پالاديوم اتمى [۲۰] به دليل گاف انرژی نسبتا بزرگ آن (در مقایسه با نانولوله آرایش یافته با دیمر نقره- پالاديوم) نمى تواند موجب تزريق قابل ملاحظه حامل ها و تغییر در هدایت حسگر گردد. انرژی جذب متان در حضور دیمر افزایش قابل ملاحظه ای یافته است. بنابراین می توان از این ساختار به عنوان ماده جاذب در حسگرهای گاز پیزوالکتریک استفاده نمود(شکل ۵-ب). این حسگرها از یک قطعه پیزوالکتریک ساخته شدهاند که سطح آن ها با ماده جاذب مناسب جهت جذب گاز هدف یوشانده شده است. در محیط عاری از گاز هدف این حسگرها فرکانس ارتعاش خاصی دارند. در حضور گاز هدف در اثر جذب گاز بر روی سطح آن ها تغییر جرم رخ داده و متعاقبا تغییر در فرکانس ارتعاش ایجاد می شود. با رصد نمودن تغییر در فرکانس ارتعاش

پژوهش های شیمیایی و نانومواد

(ب)

شکل ۵: کاربردهای نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره- پالادیوم به عنوان حسگر گاز متان (الف) حسگر برمبنای تغییر در گرمای واکنش و هدایت (ب) به عنوان ماده جاذب در حسگرهای گاز پیزوالکتریک

٤- نتيجه گيري

در مقاله حاضر به بررسی خواص ساختاری، الکتریکی و مغناطیسی نانولوله کربنی تک دیواره (۰و۸) آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم و خواص حسگری آن در مجاورت مولکول متان پرداخته شده است. اهم نتایج به دست آمده به شرح زیر است:

- جذب دیمر نقره-پالادیوم بر روی نانولوله کربنی از نوع شیمیایی و گرماده میباشد.
- انتقال بار از نانولوله کربنی به دیمر و با میزان e ۰/۰۱۴
 صورت می گیرد.
- جذب دیمر بر روی ساختار موجب از بین رفتن تقارن ساختار و به دنبال آن از بین رفتن تبهگنی نوارهای انرژی در ساختار نواری می گردد.
- نانولوله کربنی آرایش یافته با دیمر نقره پالادیوم بر خلاف نانولوله کربنی خالص خاصیت مغناطیسی دارد.

- جذب دیمر موجب تغییر نانولوله کربنی از نیمه هادی به نیمه هادی مغناطیسی دو قطبی می گردد.
- گاف انرژی، گاف اسپین بالا و اسپین پایین ساختار نانولوله آرایش یافته با دیمر به ترتیب برابر با eV، د/۱۵ eV،
 ۰/۲۷ و ۰/۲۷ میباشد.
- با تغییر موقیت تراز فرمی حداقل به اندازه eV ۰/۱۲ و حداکثر ۰/۱۹ به سمت بالا به وسیله اعمال ولتاژ مناسب
 گیت می توان جریان خالص اسپین پایین داشت.
- با تغییر موقیت تراز فرمی حداقل به اندازه eV eV و حداکثر ۰/۲۰ به سمت پایین به وسیله اعمال ولتاژ مناسب
 گیت می توان جریان خالص اسپین بالا داشت.
- ساختار نواری، چگالی حالتها، تابع کار و مغناطش سیستم پس از جذب متان تغییر محسوسی ندارد.
- جذب متان از نوع فیزیکی و دارای طبیعت گرماده می باشد.
- میزان انرژی جذب متان بر روی نانولوله آرایش یافته با دیمر نقره-پالادیوم در مقایسه نانوله خالص افزایش چشمگیری دارد.
- با توجه به اینکه مقدار انرژی جذب متان بر روی نانولوله در حضور دیمر نقره پالادیوم تقریبا دوبرابر گاف انرژی ساختار میباشد، امکان تزریق حامل در اثر گرمای واکنش وجود دارد. بنابراین هدایت ماده حسگر در مجاورت گاز متان به شدت متاثر خواهد شد. لذا از این ساختار می توان به عنوان ماده حسگر مبتنی بر تغییر هدایت یا گرمای واکنش بهره برد.
- نظر به مقدار انرژی جذب متان، می توان از این ساختار به عنوان ماده جاذب در حسگرهای گاز پیزوالکتریک بهره برد.

مراجع

1. G. De Smedt, F. De Corte, R. Notele, J. Berghmans, J. Hazard. Mater., 70, 105 (1999).

15. P. Giannozzi, S. Baroni, N. Bonini, M. Calandra, R. Car, C. Cavazzoni, D. Ceresoli, G.L. Chiarotti, M. Cococcioni, I. Dabo, J. Condens. Matter Phys., 21, 395502,(2009).

16. M. Ernzerhof, J.P. Perdew, Chem. Phys., 109, 3313(1998).

17. S. Grimme, J. Antony, S. Ehrlich, H. Krieg, Chem. Phys., 132, 154104(2010).

18. R. Evarestov, V. Smirnov, Phys. Rev. B Condens. Matter, 70, 233101(2004).

19. C. Yan, Q. Zeng, J. Zhu, Carbon Lett., 29, 625(2019).

20. Z.K. Horastani, F.K. Horestani, S.J. Hajiani, R. Safaiee, S.J. Hashemifar, IEEE Access, 9, 122951(2021).

21. Y.H. Zhang, Y.B. Chen, K.G. Zhou, C.H. Liu, J. Zeng, H.L. Zhang, Y. Peng, Nanotechnology, 20(18), 185504(2009).

22. S. Peng, K. Cho, P. Qi, H. Dai, Chem. Phys. Lett., 387(4-6), 271(2004).

2. M.J. Bezdek, S.-X.L. Luo, K.H. Ku, T.M. Swager, PNAS, 118, e2022515118(2021).

3. G. Chimowa, Z.P. Tshabalala, A.A. Akande, G. Bepete, B. Mwakikunga, S.S. Ray, E.M. Benecha, Sens. Actuators B Chem., 247, 11(2017).

4. H. Cui, X. Zhang, J. Zhang, M. Ali Mehmood, ACS omega, 3, 16892(2018).

5. T. Hong, J.T. Culp, K.-J. Kim, J. Devkota, C. Sun, P.R. Ohodnicki, TrAC, Trends Anal. Chem., 125, 115820(2020).

6. N. Janudin, N. Abdullah, F.M. Yasin, M.H. Yaacob, M.Z. Ahmad, L.C. Abdullah, R.N.I.R. Othman, N.A.A. Syah, S. Sobri, N.A.M. Kasim, JDSET, 1, 2(2018).

7. M.-Z. Jiao, X.-Y. Chen, K.-X. Hu, D.-Y. Qian, X.-H. Zhao, E.-J. Ding, Rare Metals, 40, 1515(2021).

8. G. Verma, A. Gupta, J. Mater. NanoSci., 9, 3(2022).

9. Y. Wang, J.T. Yeow, J. Sens., (2009). https://doi.org/10.1155/2009/493904

10. J. Li, X. Huang, W. Shi, M. Jiang, L. Tian, M. Su, J. Wu, Q. Liu, C. Yu, H. Gu, Sens. Actuators B Chem., 330, 129311(2021).

11. I. Sharafeldin, S. Garcia-Rios, N. Ahmed, M. Alvarado, X. Vilanova, N.K. Allam, J. Environ. Chem. Eng., 9, 104534(2021).

12. J.K. Kim, M. Han, Y. Kim, H.K. An, S. Lee, S.H. Kong, D. Jung, J. Nanosci. Nanotechnol., 21, 3707(2021).

13. S.-J. Young, Y.-H. Liu, Z.-D. Lin, K. Ahmed, M.N.I. Shiblee, S. Romanuik, P.K. Sekhar, T. Thundat, L. Nagahara, S. Arya, J. Electrochem. Soc., 167, 167519(2020).

14. M. Orio, D.A. Pantazis, F. Neese, Photosynth. Res., 102, 443(2009).

Theoretical study of methane adsorption on the (8,0) single wall carbon nanotube decorated with Ag-Pd dimer

Zahra Karami Horastani*, Saber Jamali Hajiani

Department of Electrical Engineering, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

Abstract: In the present paper, methane adsorption on the (8,0) single wall carbon nanotube decorated with Ag-Pd dimer is investigated using density functional theory. The results show that methane adsorption on the nanotube is an exothermic and physical process accompanied with the adsorption energy of -340 meV. The amount of adsorption energy indicates a significant increase in the adsorption energy of methane molecule on the decorated nanotube compared to pure one (-80 meV). The proposed structure before methane adsorption energy is a bipolar magnetic semiconductor with a small gap (-150 meV). On the other hand, methane adsorption energy is about twice the energy gap. This allows the carrier to be injected into the nanotube due to the heat of the reaction, followed by a change in conductivity. Therefore, the proposed structure has the potential to be used as a sensor based on reaction temperature and conductivity change.

Keywords: Single wall carbon nanotube, Methane, Ag-Pd dimer, Density functional theory.